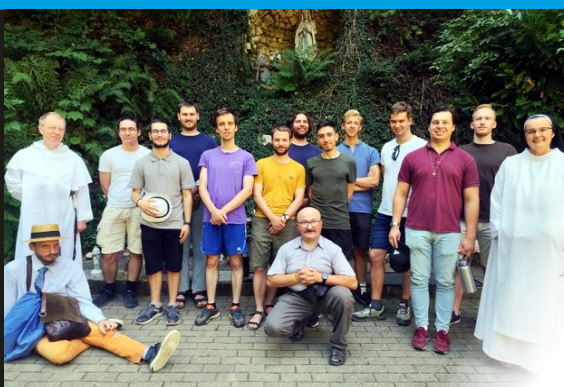

BÉKESSÉG • REMÉNY • ÚJRAKEZDÉS

domonkos nyári egyetem **Vasvár** 07. 30.
08. 02.

Értetek vagytok

„Értetek vagytok, értetek élek itt a földön.”

2026. Húsvétján egy felejthetetlen passió-játékot mutatott be a debreceni Szent László Domonkos Plébánia közössége. Jézus szerepében Bódis Norbert testvérünket láthatta a népes közönség. Írásban választott kérdéseimre.

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Kedves Norbi!

Mikor és kiben született meg a Passió előadásának gondolata? Hogyan választottátok ki a rendezőt és milyen volt az együttműködés vele? Beleszólhattatok a rendezésbe?

A zenei aláfestéssel és fényhatásokkal is kísért előadás forgatókönyve a budapesti Pasaréti Ferences Plébánián született és ők adták elő elsőként. Azóta küldetésüknek tekintik, hogy az ország minél több plébániáján színre vigyék ezt a passiót a helyi közösségek közreműködésével. Ennek megvalósulását segítik a jelmezek, kellékek kölcsönzésével és a leendő rendezők és szereplők számára tartott rövid képzéssel, eligazítással, a forgatókönyv és a zenei anyag átadásával.

Ennek a feldolgozásnak a különlegessége, hogy végig a színpadon van egy kommentátor jellegű szereplő, aki a mai kor emberét képviseli, aki hol öntelt és cinikus, hol kétségbeesett és istenkereső énünket jeleníti meg, néha Pilátusként szólal meg, de a legvégén ő is letérdel a keresztről levett Jézus mellé és hitet tesz amellest, hogy az Ő útján akar járni. *„Mit felelek, hisz nem tudok felelni: Mit felelhet a Mindennek a semmi! Akarom élni az egész hitet, Szeretni, ahogy Isten szeret, És bízni, bízni akarok, Abban, amit a Krisztus hozott. Nem érzem, nem is gondolom, De akarom, akarom, akarom.”*

Tokodi Laci atya ötlete volt ilyen formában a Passió, ő kérdezte meg Doedens Esztert, nem lenne-e kedve elmenni erre a Passió-rendező képzésre. Ő igent mondott, és így elkezdtek szervezni nálunk is a Passiót (otthon a tanultakat megosztotta testvéreivel, akikkel belefogtak a közös alkotófolyamatba). Elmondása szerint bár a felszínen ő volt a „rendező”, ez csupán a kívülre történő szerepvállalást jelentette; valójában egy csapat dolgozott az ügynön a legelejétől kezdve.

Felmérték, hogy mi mindenre lesz szükség, milyen részterületei lesznek a szervezésnek. Közben fejben lassan kezdett kikristályosodni, hogy melyik szerepre kit tudnának elképzelni. Ezalatt folyamatosan alakígtatták a rendelkezésükre bocsátott szövegkönyvet is. A pasarétiak által megírt eredeti változat jelentette a kiindulópontot, de egyes részleteket kissé átformálták benne. Ez kb. 3 éve történt. A forgatókönyv adott volt, viszont a mi észrevételeinket is mindig átgondolták, és ha valóban a többiek is úgy látták, egy kicsit akár módosítottunk is rajta újra.

A szereplők önként jelentkeztek vagy milyen szempontok alapján kerültek kiválasztásra?

A szereplőket Eszterék kérték meg a szerepekre. Elmondásuk szerint egyszerűen nyitott szemmel jártak, és igyekeztek meglátni, hogy ki az, aki egy-egy karakterhez illelne. Ez volt az egyetlen szempont. A karakterek felépítésébe igyekezett bevonni a szereplőket is. A Passióban Jézus Krisztus hangja és teste, valamint a beszélő fiatalember, a moderátor, a központi szereplők, a többi szereplő adta a keretet. A képzés utolsó alkalmára minket „központi szereplőket” is meghívtak, hogy értsük, lássuk meg jobban az előadás lényegét. Eszter minden próbán hangsúlyozta, hogy a nép nélkül nem is sikerülhetne, és ezt valóban tapasztaltam is.

Hogy esett Rád a választás a spirituális főszerep, Jézus szerepének alakítására?

Egyszerűen csak megkérdeztek, hogy szerintük illene hozzám a szerep, elvállalnám-e. Hittan tanár is vagyok – tették hozzá – és én egy kis gondolkodás után igent mondtam. Így már harmadik alkalommal próbálom a lehető legjobban visszaadni Jézus lehetséges érzelmeit, ami lehetetlen, de mégis valahogy megpróbálom a magam módján.

Mi játszódott le Benned a Jézus életét megidéző egyes jelenetek alatt?

Amikor élesben ment, akkor teljesen más volt mint a próbán, valahogy mindig akkor érkezett meg az az együtt-érzés a többi szereplővel, ami a „hangulatot” adta. A tanítványokkal, asszonyokkal, gyerekekkel való találkozások nagyon intenzívek voltak, hiszen mindenki arcát Jézus tekintetével, nagy szeretetének érzésével próbáltam szemlélni, jelen lenni ott és megélni a pillanatot. Nekik köszönhetem, hogy egy kicsit mintha Jézus lehetnék az adott eseményekben, találkozásokban. Máriával alapvetően megvolt az intenzív találkozás, mintha a mindent odaadó édesanyámmal találkozónék, aki félt engem, de ugyanakkor szabadon hagy, mert tudja, hogy tudom mit kell tennem.

A Keresztfa jelenet megrázó volt! Elhitetted velünk, hogy Jézust látjuk. Egy voltál a Megfeszítettel. Mit éltél át?

Azt, hogy szeretettel teszem, amit teszek, mégha nehéz is, értetek vagyok itt, értetek élek itt a földön, Atya akaratával összeforva megmutathatom az értéket, a szeretet értékét.

Hatott ez az élmény, Jézussal való azonosulásod, a Húsvét utáni életedre?

Hiszem és vallom, hogy alakít, ha nem is külsőre, de belsőleg, lelkieg mély nyomot hagy. Valahogy nagyobb ünnepekkor még intenzívebben eszembe jut a Passió, hogy Jézus milyen szemmel tekint ránk és ez felemelő, küldetést adó. Másokért való élet, amiben önmagunkra találunk, a bennünk élő Krisztusra.

„Hogy milyen volt Jézus szerepét játszani? Kegyelem. Részesülhettem Krisztus mély érzéseiben, amit vélhetően ő is átélt, persze intenzívebb, mélysegebb módon, hisz az Ő szeretetét nem gyengítette a bűnössége. A szerepben lévő események egymásutánja egyszerre fájdalmas és csodálatos volt, hiszen találkoztam „követőimmal”, vagyis szerető testvéreimmel, egyszerűen egy pillanat alatt elfelejtettem a kereszt felé menetelés nyomasztó hangulatát. Ezek a találkozások szeretetem és mély szomorúságom kettősségében olyanok voltak, mintha az öröm forrásából meríthetnék, s bár ők is mélysegesen szomorúak voltak, de a találkozás örömét még ez sem tudta elnyomni.

Fantasztikus tapasztalás volt. Ezúttal is köszönöm a többi szereplőnek, hogy ezt a mély érzést kialakították bennem, jelenvalóvá tették az Atya gondviselő szeretetét. Csodás volt a legnehezebb pillanatokban az újabb és újabb öröm, szeretetimpulzus megtapasztalása.

Viszont utána szűró fájdalom volt a visszaesés abba a gyenge, szomorú, magányos, szenvedéssel teli állapotba. Mikor az utolsó vacsora jelenet után az apostolok is ott hagytak egyedül, csalódás volt, mélyen átélhettem az egyedüllét fájdalmait is, de ugyanakkor, mivel tudtam, hogy a szeretet ezt is elviseli, mindig valahogy erő töltött el, bizonyosság, hogy a szeretet mindennél erősebb.

Egyszerűen teljesen magával ragadott az előadás légköre a szeretet és fájdalom kettős színpadán, így igazából nem is magamra kellett figyelnem, hanem a zajló események rám való hatásának tapasztalására. Nehéz volt szelídnem maradni és rendületlenül kitartani a szeretet mellett az árulások, ütések fájdalma, a nép gyűlöletet sugárzó kiáltásai ellenére, ez igazi kihívás volt. Ugyanakkor valódi szabadságot, és nem kényszert, passzív elfogadást, reménytelenséget éltem át, hanem az Isten adta szabadságomból forrászó szeretet tettének örömét. Ez az a szabadság, amit merem állítani, hogy mindnyájan keresünk. Ennek a szabadságnak a mély érzését éltem át, hogy Isten gondviselő és örökké bölcs szeretete hogyan alakíthatta Jézus nehéz, poros, szenvedéssel teli útját igazán szabad, szeretetteljes úttá.

Úgy érzem, hogy az előadás merítkezés volt Krisztus erejéből, az Atya szeretetéből a Szentlélekben. Személyes hitemhez mindenképp megerősítést adott, hiszen tapasztalhattam a szerep által is, hogy nincs olyan fájdalom, amit Isten szeretetével ne tudnánk kellő szeretettel elfogadni, hisz ez a szabadság adja meg, hogy sértésre ne sértéssel, hanem minden esetben a másiknak jót akarva tudjunk válaszolni.”

Bódis Norbert gondolatai
a Szent László Plébánia Hírleveléből

Világi domonkosok Debrecenben

□ DR. LIPP MÓNIKA

Világi domonkos közösségek országos találkozója Debrecen, Szent László plébánia, 2026. április 25.

Nagy öröm volt a gyönyörű tavaszi napsütésben ismét személyes találkozásra összegyűlni Debrecenben, a város domonkosok által vezetett plébániáján. A program a közösen elimádkozott délelőtti zsolozsmával vette kezdetét. Ezt követően a szentmisét Tokodi László OP atya mutatta be. Szent Márk evangélista ünnepén a szentírásban Jézus az evangélium hirdetésére szólít fel. Ez a mi küldetésünk a világban.

László atya prédikációjában Szent Márk egyéniségét és evangéliumának lényeges vonásait: a kendőzetlen igazság kimondását, Jézus Krisztus emberi oldalának bemutatását állította elénk. Például egyedül Márk ír arról, hogy Jézusról az a hírterjedt el, hogy megzavarodott. (Mk 3,21)

A szentmise után a Szent II. János Pál pápa terembe mentünk át. Itt a testvérek által hozott, készített ételek elfogyasztása mellett kerülhetett sor kötetlen beszélgetésre a Sopronból, Emődre, Hódmezővásárhelyről, Kecskemétről, Ózdról, Budapestről és Budakeszről érkezett testvéreinkkel és a házigazdáinkkal, a debreceni közösséggel.

Az agapé után imádkoztuk el felajánló imádságunkat Szent Domonkoshoz és Szűz Máriához. Tokodi László OP atya a szerzetesi élet egyik fontos alappilléréről, a napi zsolozsma elimádkozásáról tartott előadást számunkra. Gondoljuk végig milyen az időbeosztásunk, szánunk-e elegendő időt Istenre a mindennapjainkban. Minden nap 1440 percből áll. Ebből mindössze kb. 2 x 20 percet igényel a zsolozsma 2 imaórájának elimádkozása, azzal a céllal, hogy megszenteljük a napot.

Nem Istennek van szüksége az imára, hanem nekünk. És akkor még mindig marad 1400 percünk. Hogyan zajlanak reggeli és esti imádságaink? Mennyi időnk megy el más és felesleges dolgokra?

László atya minden keresztény hívő számára szükségesnek tart napi egy óra Istennel töltött időt. A szívünkre helyezte ezt a kérdést, hogy gondoljuk át, és újuljunk meg az imádságban.

Az előadást követően debreceni testvéreinktől ajándékba kaptunk egy különösen szép imádságot Szent Domonkos atyánkhoz. A hazafelé indulás előtt még maradt idő beszélgetésre az ország különböző részein élő testvéreinkkel.

Nyílt nap Ózdon

□ ANTAL OTTÓ ÉS KRISZTINA

Aprilis 18-án napfényes reggelre virradtunk. Az ablakunkból rálátni a zöld különböző árnyalataiban pompázó kertünkre, a meggyfa virágba borult koronájára. Már hajnaltól érződik, hogy ezen a különleges napon a Szentlélek végigkísér majd minket.

Szeretnénk egy közösséget alapítani Ózdon, egy olyan helyen, ahol a domonkosságnak még nincs hagyománya eltekintve a közelben elhelyezkedő Szentdomonkos nevű településtől. A kezdeti göröngyös úton elkezdjük megtenni első lépéseinket. Mivel itt még most van alakulóban egy imaközösség, ezért korábban a budakeszi közösséghez csatlakoztunk, és így jutottunk el az örökfogadalomig 2025-ben. A távolság miatt ritkán tudtunk személyesen találkozni, de online és telefonon tartottuk a kapcsolatot. A továbbhaladásban segített a világi vezetőnk, Murányi Nikolett által kezdeményezett nyílt nap is, ami már egy következő lépés a közösségé alakulás útján.

A programot délelőtt 11 órára hirdettük és az örökfogadalmunkhoz hasonlóan Szentmisével kezdtük, amit Szőke Gábor atya helyi plébános celebrált Tokodi László (debreceni házfőnök és plébános) atyával, valamint Talián Zoltán diakónus segédletével. A prédikáció során a plébános hangsúlyozta a közösség fontosságát és a domonkosság lényegét, az örömhír továbbadását: „Ne tartsátok meg, hanem adjátok tovább Isten szavát”. Kiemelte, hogy a domonkosok Istennel járnak a végtelen vizeken: „Ha felveszem Krisztust a bárkába, akkor az nem fog hajótörést szenvedni” – jegyezte meg a homíliában Gábor atya.

A szentmisét követően átmentünk a néhány éve épült közösségi házba, ahol szendvicsek és frissítő várta a meghívott vendégeket és az érdeklődőket. A program pár perces bemutatkozókkal folytatódott, ahol a felkértek röviden tanúságot is tettek arról, hogyan csatlakoztak a Prédikátorok Rendjéhez. Laci atya humorosan megemlítette, hogy fiatal korában lehet egy új rend alapításában gondolkozott volna, ha már nem létezett volna Rendünk.

Szent Domonkos • Pedro Berruguete festménye (1493-99)

Most is az Evangélium hirdetését tartja a legfontosabbnak az életében. Megjegyezte, hogy számunkra nemcsak fontos a stúdium, de a lényegünkhöz tartozik. Mi nem úgy dolgozunk, ahogy néhány más rend, akik kézzel fogható termékeket állítanak elő. A mi munkánk gyümölcsei szellemiek, lelkiek.

Baritz Sarolta Laura (Budakeszin élő) domonkos nővér folytatta a bemutatkozást kiemelve a prédikátorok közösségének négy fő alapelvét: a közösség fontossága, az apostoli élet, a szenvedés felajánlása és az igazságosság. Elmesélte meghívását a Rendbe, amihez hozzájárult beteg édesanyjának ápolása, valamint az az „otthon vagyok” érzés, ami a rendház kapuján történő belépése pillanatában átváltozott.

Sorban a világi tagok is bemutatkoztak: a budapesti közösségből Murányi Nikolett és férje Murányi István, a debreceni közösségből Szikszay Lászlóné Katalin és Bódis István Norbert, Kecskemétről Tapodi Ildikó Mónika és Emődről Szakács Lászlóné Ilonka. Röviden beszámoltak közösségük alapításának történetéről és hogy miért annyira fontos számukra a domonkos közösséghez tartozás. A program végén felmerülő kérdésekre kötetlen, jó hangulatú beszélgetés keretében válaszoltunk.

Az alkalom jó lehetőség volt a bemutatkozás mellett arra is, hogy a kis imaközösségünk jelenlegi tagjai kicsit jobban megismerjék a közösségeink változatosságát, hiszen az ország több területéről, különböző korosztályokban képviseltük a Rendünket. Ezúton is köszönjük az ötletet, a szervezést, a részvételt, a tanúságtételeket és a Szentléleknek, hogy mindeközben ott volt közöttünk.

Papszentelés Bécsben

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

A domonkosoknak minden okuk megvolt az öröme április 11-én: Dominicus Armbruster atyát Josef Grünwidl érsek szentelte pappá a bécsi Santa Maria Rotunda domonkos templomban. Bécs érseke szívből jövő felhívást intézett az újonnan felszentelt paphoz, hogy hirdesse az evangéliumot és szolgáljon másokat.

A papszentelés Szent Domonkos Rendjében nemcsak az első volt Ausztriában 2026-ban, hanem Josef Grünwidl bécsi érsek számára is az első volt a 2026 januárjában történt püspökké szentelése óta. az új érsek Christoph Schönborn érsek atyát helyettesítette, aki külföldön szolgált. Az érsek hangsúlyozta, hogy Isten igéjének szolgálata a Prédikátorok Rendjéből újonnan felszentelt pap legfontosabb feladata. A papok arra hivatottak, hogy „bát-
ran” hirdessék az evangéliumot, még az elutasítással vagy a közönnnyel szemben is.

Új tartományfőnök

Köszöntjük az új tartományfőnök atyát: Elias H. Füllenbach OP atya Düsseldorfból vezeti mostantól a németországi és ausztriai Szent Albert domonkos tartományt. A 49 éves atyát július 3-án, pénteken, a bécsi Santa Maria Rotunda domonkos kolostorban tartott választási gyűlésen választották meg az új tartományfőnöknek. Elias atya Peter Kreutzwald atyát követi a poszton, aki egészségügyi okok miatt tavasszal idő előtt lemondott a tisztségéről. Az előző helyettes, Christophe Holzer OP atya sociusaként továbbra is támogatja az új tartományfőnököt. Miután a tartomány testvérei július 2-án, csütörtökön bemutatták a kánonjogilag előírt Szentlélekhez intézett könyörgő misét a választási gyűlés megnyitásként, és aznap este tanácskoztak a jelöltekről, a szavazás másnap gyorsan lezajlott. „Őszintén köszönöm a testvéreknek a bizalmukat, és igyekszem a legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint teljesíteni feladataimat” – mondta az új tartományfőnök. Elias Hieronymus Füllenbach atya, aki 1977-ben született Düsseldorfban, 2014 és 2024 februárja között a düsseldorfi domonkos kolostor perjeleként, legutóbb pedig a kolostor alperjeleként szolgált. Miután 1996-ban elvégezte a középiskolát, csatlakozott domonkos rendhez. 1998 és 2006 között katolikus

Az a tény, hogy az Örömhír gyakran „süket fülekre és megkeményedett szívekre” talál, nem szabad, hogy elbátortalanítsa a fiatal domonkost. A legfontosabb, hogy maga is hallgatója maradjon az Igének, hogy tanúságtétele hiteles lehessen. A papszentelésen rendünk négy jelöltje, a hivatásgondozásért felelős Bejczy Tibor OP atya és öt világi domonkos testvér volt jelen. A szentmisében az oltár körül szolgált a doktori tanulmányait Bécsben végző Mészáros Attila novíciusunk.

A papszentelés valódi rendi ünnep volt. Imáinkkal kísérjük tartományunk új papját és a képzésben lévő jelöltjeinket, akiknek a beöltözés szeptember 14-én lesz az írországi Cork domonkos rendházában.

*Forrás:
Dominikaner
in Wien*

teológiát, történelmet és művészettörténetet tanult a Bonni Egyetemen, beleértve egy évet Oxfordban, valamint judaisztika tanulmányokat a Kölni Egyetem Martin Buber Intézetében. 2006-ban pappá szentelték. Legutóbb a düsseldorfi kolostor városi lelkestségében dolgozott, a német domonkos tartomány levéltárosa és a német nyelvű országok domonkos rendjének történetét kutató intézet (IGDom) igazgatója volt. Tudományos munkássága elsősorban a keresztény-zsidó kapcsolatokra és a nemzetiszocializmus időszakára összpontosított. A domonkos rend német tartománya nevében Elias atya 2016. május 10-én „Több mint fekete és fehér” címmel kiállítást szervezett Regensburgban a domonkos rend 800. évfordulója alkalmából.

Elias atya megbízatásának teljesítéséhez Isten áldását és Szent Domonkos atyánk közbenjárását kérjük és imáinkkal kísérjük. Elődjéért Peter Kreutzwald atyáért továbbra is imádkozzunk!

Budatétényi lelkigyakorlat

□ DR. LIPP MÓNIKA

Július 5. és 8. között a budatétényi Szent Arnold Lelki-
gyakorlatos Házban gyűltek össze a világi domonkosok,
hogy ismét együtt vehessenek részt lelkigyakorlaton.
A résztvevők Budakesziről, Budapestről, Debrecenből,
Hódmezővásárhelyről, Isaszegről, Pécsről, Sopronból
érkeztek. Vasárnap délután a csoportok beszámoltak a
közelmúlt fontosabb eseményeiről.

A verbita rend által működtetett helyszínen Jean-Yves
Brachet OP atya a Szent János evangéliumában olvasható,
Jézussal folytatott párbeszédokről gondolkodott előadá-
sai során. Csak az örök élet fényében tudjuk megkülön-
böztetni, mi a jó és mi a rossz. Isten ígéje, Isten akarata és
az Eucharisztia azok a lelki táplálékok, amelyekre szük-
ségünk van. Isten igazságos és irgalmas az emberrel, ne-
künk is erre kell törekednünk saját magunkkal szemben és
embertársainkkal is.

Mindenki a szükséges erőt megkapja, hogy elérje az örök
életet. A szenvedés nem akadályozhat meg, hogy Krisztus
szeretetében maradjunk. Éljük az evangéliumot, hogy
általunk látható legyen Krisztus a világban.

A halál nem az élet vége, az élet kezdete. Az örök életben
egységben leszünk Istennel, részt veszünk a Szent-
háromság életében. Az Atyához megyünk Krisztussal,
Krisztusban, a Szentlélek kegyelmével. Minden lelki-
gyakorlat küldetés is, az evangéliumot hirdetni. Ehhez
szükségünk van Isten irgalmasságára, Krisztusra.

Jean-Yves atya előadásai után lehetőség nyílt a csendes
elmélkedésre, Szentírás olvasásra és arra is, hogy kisebb
csoportokban vitassuk meg az elhangzottakat. A lelki-
gyakorlat során a reggeli és az esti zsolozsmát, valamint a
szentségimádást követően a kompletóriumot közösen
imádkoztuk el a kápolnában.

A szentmiséken a gitáros zenei szolgálatot az isaszegi
közösség tagjai, Száraz József és felesége látták el. A keddi
esti szentmisén Lovász István József testvér és felesége
Erzsébet nővér a soproni közösségből örökfogadalommal
kötelezte el magát, hogy a világi domonkosok szabályzata
szerint fog élni.

Templombúcsú Debrecenben

□ HAVAS LÁSZLÓNÉ • FOTÓ: TÓTH ATTILA

A debreceni Szent László Domonkos Plébániatemplom ünnepi templombúcsúi szentmiséjén június 28-án, dr. Krakomperger Zoltán atya, általános helynök volt a meghívott vendégünk.

Egyházközségünk és templomunk védőszentjét akkor ünnepeljük megváltott emberhez méltóan, ha a róla való megemlékezés növeli bennünk annak tudatát, hogy „*nekünk kell Isten igazi és élő templomává*” (Arles-i Szt. Caesarius püspök) formálódnunk. „Ahányszor e templomba jövünk, mindig törekedjünk arra, hogy olyan legyen a lelkünk, amilyennek Isten templomát látni szeretnénk. Ha azt szeretnéd, hogy e templom fényben ragyogjon, akkor ne feledd: Isten is azt akarja, hogy a te lelkedet se borítsa a bűn sötétje. Inkább arra törekedj – amint az Úr is mondja –, hogy jó cselekedeteid fénye tündököljön benned, és hogy megdicsőüljön általad Isten. Amint te belépsz e templomba, úgy akar Isten is betérni lelked templomába” (Arles-i Szt. Caesarius püspök). Hálás szeretettel megemlékezünk az itt élt hívő elődökről, akik azért építették ezt a templomot, hogy meghívó jele és ösztönzője lehessen annak, hogy hitünkben Jézushoz, az élő köhöz járuljunk, akit „... bár az emberek elvetettek, Isten kiválasztott és megbecsült, és magatok is, mint élő kövek, épüljétek lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat ajánljatok fel Jézus Krisztus által.” (1Pét 2,4-6). Szent László királyunk minden külső bizonytalanság közepe tette elszántan ragaszkodott Krisztushoz az élő hitben, a minden megpróbáltatásban benne bízó reményben és a közjó előmozdítását szolgáló tevékeny szeretetben. Tevékenysége ezért termette oly bőven gyümölcseit áldozatos egyházhűségében, nemzetének erkölcsi, szellemi és anyagi javait gyarapító hazaszeretetében, megalkuvást elutasító Krisztus-követő házasságában és családi életében. Ő hazánk és Európa egyik tartóoszlopa, amelyeken nyugszik a múltunk, amelyre támaszkodik jelenünk és jövőnk. Szent László Európa közepén, a Kárpát-medencében államalapító és egyházszervező Szent István királyunk evangélium ihlette missziós művét a magáénak vallotta, őrizte, gyarapította és szilárdította meg: a keresztény Magyar Királyságot.

Európa közepén két hatalmas népközösség szorításában: a germánok és a szlávok által övezett Kárpát-medencében Szent István és Szent László nélkül már aligha élhetnének magyarokként.

Szent István király halála után válságos helyzetbe került az ország. A pogányság visszaállítására tett kísérletek újult erővel támadtak a fiatal magyar államiság és az egyház ellen. Szent László királynak harcolnia kellett a pogány magyarság tiszántúli maradéka és az Erdélybe betörő kunok, úzok és besenyők ellen. Eredményesen megvívta valamennyit. Szent László király 1085-ben Kisvárdánál közelében győzelmet aratott a besenyő sereg felett.

Kemény kézzel hozott törvényeket a pogány garázdák ellen. A társadalmi rend megszilárdulása és az ország közigazgatási szervezetének továbbfejlesztése jelentős mértékben az ő érdeme. Elkezdte, majd a királyi trónon utóda fejezte be a 72 vármegyéből álló közigazgatási rendszer kiépítését. Hősies erényeiért Egyházunk Lászlót, a keresztény lovagkirály mintaképét és hazánk kegyes uralkodóját, III. Béla idején, 1192-ben a szentek sorába iktatta.

Zoltán atya szentbeszéde fő gondolatsorát az ünnepen elhangzott szentleckére alapozta (Szent Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt levele, 6,11-17.)

„Öltsétek föl az Isten fegyverzetét, hogy az ördög cselvetéseinek ellenállhassatok. Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen. Ezért öltsétek fel az Isten fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat. Így készüljétek föl: csatoljátok derekatokra az igazság övét, öltsétek magatokra a megigazulás páncélját, sarunak meg a készséget viseljétek a békesség evangéliumának hirdetésére. Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, ezzel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Tegyétek fel az üdvösség sisakját, és ragadjátok meg a Lélek kardját, vagyis az Isten szavát.”

A teljes cikk: <https://dnyem.hu/2026/07/24/templombucsut-unnepelt-a-debreceni-szent-laszlo-domonkos-plebianiatemplom/>

VI. Domonkos Nyári Egyetem

□ SCHÄFFER LÁSZLÓ JELÖLT

Idén 6. alkalommal került megrendezésre a Domonkos Nyári Egyetem. A találkozásnak – melynek központi témája a békesség, a remény és az újrakezdés volt – a hitszónok rend legrégebbi ma is álló háza, a vasvári kolostor adott otthont. A korábbi évekhez hasonlóan a Kárpát-medence számos pontjáról érkező fiatalok változatos szellemi és lelki programokkal tölthetnek.

Az első nap a megérkezés és a rövid ismerkedés után Bejczy Tibor domonkos atya vezette be a résztvevőket Brágai Szent Bertalan püspök életébe és azon keresztül világította meg, hogyan válhat a keresztény ember remény emberévé úgy, hogy társai megtapasztalják, nincsenek elfelejtve. Ezt követően, csak úgy, mint minden előadás után lehetőség volt kérdésekkel, majd kötetlenebb beszélgetéssel is elmerülni a témában. A napot Lucsok Miklós munkácsi püspök és domonkos szerzetes tanúságtétele zárta. A beszélgetés egy olyan képet rajzolt elénk, hogyan lehet gyakorlatban megélni a domonkos rendi hivatást és hogyan tud Isten az ember természetére építeni, egyengetni útját.

Pénteken a reggeli zsolozsma és szentmise után Pigler Mónika Míra nővér tartott előadást „A béke” címmel. Az előadásban kitért arra, milyen békét is hozhatott tulajdonképpen a Messiás, a Béke Fejedelme. A délutáni Szentkúti sétát egy kerekasztal-beszélgetés követte, Lucsok Miklós, Székely János püspök atyák és Pigler Mónika Míra nővér között, Kőrösiné Merkl Hilda irodalomtörténész, világi domonkos vezetésével. A beszélgetés középpontjában az állt, hogyan őrizhető meg a remény és a hit egy háborús helyzetben, illetve milyen szerepe lehet ebben a kereszténységnek. A résztvevők szerint a remény nem a nehézségek tagadását jelenti, hanem azt a bizalmat, amely a bizonytalanságban is erőt ad a továbblépéshez. Az estét ünnepi szentmise és rövid agapé zárta a vasvári Szent Kereszt felmagasztalása (korábbi domonkos) templomban és a kolostorudvaron.

Másnap a reggeli zsolozsmát és szentmisét követően Ireneus Wysokiński egyháztörténész, domonkos atya tartott előadást, a magyarhoni domonkos provincia XVII. századbeli újjáalakulásáról és kezdeti küzdelmeiről. Érdekes tapasztalás volt, milyen nehézségekkel küzdöttek akkor és milyen tanulságok vonhatók le ebből jelen korunk problémáira. Az előadást szemléletesen egészítette ki Zágorhidi Czigány Balázsnak a rendi gyűjtemény kezelőjének ebéd utáni vezetése a vasvári kolostorban és a rendtörténeti múzeumban. A körbevezetés során felvázolta a rendház ismert történelmét és az épület jövőjére vonatkozó terveket. Érdekes volt látni milyen társadalmi hatások érték a kolostort és ezekre hogyan válaszoltak a kolostor építőmesterei. Az estét Frenyó Zoltán filozófus könyvbemutatóval egybekötött beszélgetése zárta Aquinói Szent Tamás időszerűségével kapcsolatban. Az előadó kiemelte: A katolikus tanítás változatlan, csak a nagy teológusok autentikus formában adják az olvasó kezébe. Az együttlételet másnap a szentmise követően kirándulás zárta, ami keretében a szentgotthárdi ciszterci monostort látogattuk meg. A körbevezetés során megismerhettük a helyszín múltját és jövőjét és átfogó képet kaphattunk a fenntartható műemlék üzemeltetés lehetőségeiről. Végül meglátogattuk Boldog Brenner János vértanúságának helyszínét és imádkoztunk a magyar ifjúságért.

A Domonkos Nyári Egyetem idei alkalmá így nemcsak tartalmas előadásokat és közös élményeket adott, hanem lehetőséget teremtett a hitben való elmélyülésre, a találkozásra és a közös gondolkodásra is.

A békesség, a remény és az újrakezdés témái a programok során újra és újra visszatértek, és arra hívták a résztvevőket, hogy mindezt saját életükben is keressék és továbbadják. A Vasváron töltött napok remélhetőleg olyan útravalót adtak, amelyből a következő találkozásig is meríthetünk.

Európai találkozó Írországban

□ ANTAL OTTÓ

Augusztus 4 és 9 között az írországi Maynooth városában rendezték meg a Világi Domonkos Közösségek Európai Találkozóját „Az Igazság tanúi, a Remény prófétái egy változó világban” címmel.

Az első napon, kedden, a főszerep az ismerkedés volt, habár voltak visszatérő résztvevők, a társaság jelentős része először vett részt ezen a négyévente megrendezésre kerülő eseményen. Még aznap részt vettünk az esemény helyszínénél szolgáló Szent Patrikról elnevezett főiskolai épület bemutatásán, ami már első pillantásra is szemet gyönyörködtető volt és grandiózus hatást keltett a látogatóban. Valamikor állítólag ez volt a világ legnagyobb szemináriuma, ahol évfolyamonként 90 kispap végezte tanulmányait.

Másnap a reggeli zsolozsmát a főiskola kápolnájában tartottuk, amit kivételesen nyitottak ki a számunkra. A több mint 65 méter hosszú épületet 1875 és 1891 között építették, 454 aprólékosan kidolgozott tölgyfa kóruspaddal rendelkezik és máig a világ legnagyobb kóruskápolnájaként tartják számon. Az imádságot követő szentmisét Dermont Farrel, Dublin érseke celebrálta. A szentmisét az első plenáris ülés követte, ahol az Európa 19 országából érkező világi domonkosokat Dermont Farrel érsek mellett, John Harris atya – az ír tartomány elöljárója – köszöntötte. A rendi nagymester Gerard Timoner OP, valamint Cristobal Torres OP általános promotor köszöntését felolvassa hallhatták a jelenlévők.

Délután a program azeurópai világi közösségek bizottsági tagjainak beszámolóival kezdődött Bogdan Penev ideiglenes elnök (Bulgária), Pierre-Paul Boulanger titkár (Belgium), valamint Jesus Perez Marcos (Spanyolország) kommunikációs megbízott előadásában, majd az országok képviselői mutathatták be tartományuk/vikariátusuk közelmúltbeli és jelenlegi tevékenységét a 3 fő témacsoport: testvériség, szinodalitás és prédikáció fókuszában.

Paul Murray OP atyával

Csütörtök délelőtt Vivian Boland OP ír teológus fejtette ki szakmai véleményét a 2025-ben kiadott Általános Tanulmányi Program (Ratio Formationis et Studiorum) dokumentummal kapcsolatban. Bevezetőjében megemlítette, hogy talán az ő hatására is kezdődött meg a munka, ami a dokumentum tavalyi elfogadásához és megjelenéséhez vezetett. Kiemelte, hogy habár annak négy pillére: emberi, lelki, intellektuális és apostoli – alapvetően kiegyensúlyozottan jelenik meg a képzési anyagban, gyengeségei is vannak. A tartalomjegyzéket megpillantva egy laikus hívő rögtön arra a következtetésre juthat, hogy világi domonkosnak csak intellektuális háttérrel érdemes jelentkezni.

*Az impozáns Maynooth Egyetem,
a találkozó és a dominikánus
studens képzés színhelye*

Ezen kívül nehezen érthető a 33 kiválasztott téma jelenlegi sorrendje, amit – véleménye szerint – egy kiegészítő dokumentumban magyarázni lehetne.

A rendi nagymester (Gerard Timoner OP) a beiktatási beszédében hangsúlyozta, mondta Vivian atya, hogy ne csak prédikáljuk, hanem váljunk prédikátorokká személyünkben, vagyis ki kell fejlesztenünk egyfajta intellektuális együttérzést – amiről a képzési dokumentum is ír.

Délután az 1200-as években alapított Kilkenny történelmi városát látogattuk meg, ahol az úgynevezett Fekete Apátságban. Nevét a fekete testvérekről – ahogy a Brit szigeteken hívják a domonkos testvéreket – kapta. Szentmisén vettünk részt, amit Br. John Harris OP celebrált. Fr. Tom Jordan, a helyi plébános elmesélte, hogy az apátságot az 1600 években az angolok földig rombolták, de egy szobor Szent Domonkosról megmaradt, amit azóta is nagy kincsnek őriznek az épületben.

Pénteken Paul Murray OP, költő, író, a római Szent Tamás Egyetem tanára tartott előadást „Az igazság tanúi” címmel. A mi feladatunk, hogy lángba borítsuk a világot – hangsúlyozta – az Evangélium üzenetével. Ezután 3 fő tématerület – Az Igazság irgalma, A Boldogság irgalma, valamint a Kereszt irgalma – köré építette előadását, amit olykor színporkázó humorral tett könnyedebbé.

Elbűvölő volt a személyisége és a széles látókörrrel megáldott tudása.

Délután kiscsoportos foglalkozáson vettünk részt, ahol többek között Paul atya által feltett kérdésekre próbáltuk közösen megtalálni a választ. Az esti ülésen megkezdődött a Világi Domonkosok Európai Közösségei szabályzatához küldött módosító javaslatok áttekintése és megbeszélése.

Szombaton elkezdődött az Európai Bizottsági tagságra jelöltek névsorának kihirdetése. Azok a jelöltek, akik vállalták a jelöltséget egy rövid bemutatkozással készültek, hogy a választók megismerhessék múltjukat, tapasztalataikat és terveiket a következő 4 évre vonatkozóan (a Német-Oszttrák tartományból engem jelöltek bizottsági tagnak, de egyéb feladataim miatt nem vállaltam a jelöltséget). Este a szavazás is megtörtént, így kialakult a vezetőség, amely fő feladata a szervezet koordinálása a következő 4 évben. A választást ünnepélyes kihirdetés, majd közös ünnepség követte.

Vasárnap reggel lelkileg feltöltődve, mégis szomorúan készülődtünk a hazaútra, hiszen új kapcsolatok, barátságok születtek az elmúlt napokban és katolikus hitünk „Domonkos formájának” közös, nemzetközi közegben történt megélése is különleges, felemelő élmény volt mindannyiunk számára.

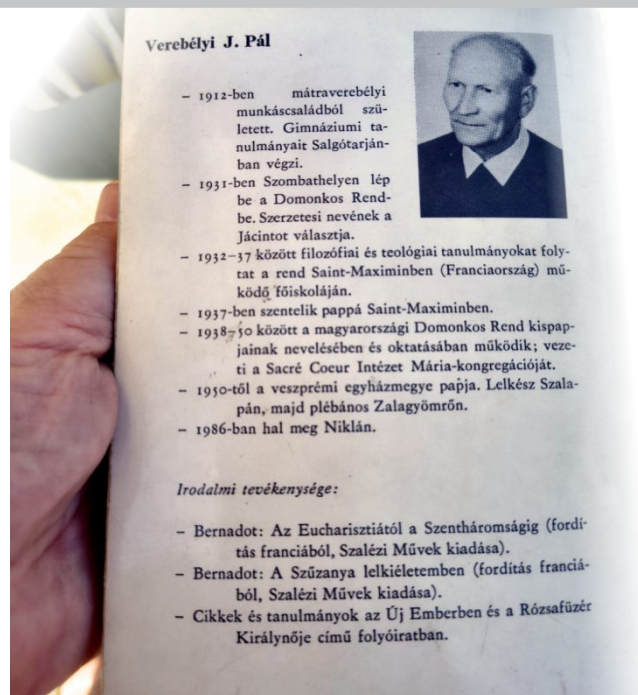
Emlékezés Verebélyi Jácint OP atyára

□ FORSTNER NÉ RITA

Mivel ez év májusában volt Verebélyi Jácint OP atya halálának 40. évfordulója, elhatároztuk, hogy Murányi Nikolett, István, és én leutazunk Csömendre, tiszteletünket tesszük a domonkosok nevében a sírjánál, és megnézzük az általa megálmodott templomot, amelynek tervezésében és az építkezés elkezdésében ő is benne volt. Megtakarított 75.000 forintját beleadta a közösbe.

Szeptember utolsó kellemesen meleg napján, 9 én mentünk. Először a sírját kerestük fel. Vittünk virágot, koszorút, imádkoztunk lelkiüdvéért, megköszöntük az ő munkáját, és kértük közbenjárását a Rendért, hivatásokért. Sírja gyönyörű, tele virágokkal. Az önkormányzat és a helyiek közösen tartják rendben.

Utána elmentünk a templomba is, ahol a helyi plébános, Szalai Tamás atya és még hatan vártak minket, még az önkormányzattól is jött egy asszony. Felidéztek emlékeket Jácint atyáról, segítőjéről, Xénia nővéréről, a templom építéséről, majd a plébános atya mesélt a helyiek lelki életéről, arról, hogy 12 községet lát el, de vannak ministránsok, elsőáldozók, bér málközők, évi 1-2 keresztlő. Csömenden minden második vasárnap van egy szentmise. Egy néni büszkén mutogatta Jácint atya „Üdvözlégy Mária” című könyvét.

Megnéztük az oltárképet, ami a Rózsafüzér Királynéját ábrázolja, ez amúgy a templom titulusa, és ezt a képet Benedek Katalin világi domonkos festette. Van még egy azonos témájú kép a templomban, azt pedig egy helyi rajztanár festette és adományozta a templomnak. Felfedeztünk egy Szent Margit szobrot is ott.

Bent található még Jácint atya emléktáblája és rózsafüzére. Az emléktáblán olvasható a templom felszentelésének ideje: 1987, dr. Szendi József szentelte fel. A helyiek, valamint a Svájcban élő Merhle Tamás OP atya és a bázeli misszió anyagi támogatásából épült, valamint sok önkéntes munkájából. (Merhle Tamással együtt szentelték őket Franciaországban.) Sajnos a templom felszentelését Jácint atya már nem érthette meg, 1986-ban meghalt. A templom a már meglévő haranglábhöz épülve 1 év alatt elkészült. Jácint atya két évig volt plébános a szomszédos Niklán. Azért kezdeményezte Csömenden a templomépítést, mert ott addig nem volt templom egyáltalán, csupán egy harangláb.

Szalai atyával közösen imádkoztunk az atyákért, Xénia nővérért, a Domonkos Rend tagjaiért, valamint a hivatásokért. A plébános atya áldása után áthívtak a szemközti helyi önkormányzat kis szobájába szeretetvendégségre. Kicsit még folytattuk a beszélgetést. Nagyon hálásak voltak és nem győzték megköszönni a látogatásunkat. Hívtak, hogy máskor is menjünk.

A közös Úrangyala elimádkozása után elköszöntünk, és elindultunk hazafelé. Nagyon kedves élményként maradt meg bennünk ez a nap. Istennek hála érte!

Zarándoklat Vasvárra

□ BEJCZI TIBOR OP • FOTÓ: ZÁGORHIDI CZIGÁNY BALÁZS

Soproni templomunk híveivel és a Rózsafüzér Társulat tagjaival egy autóbusznyi zarándok indult Vasvárra, a domonkos templom Szűz Mária neve ünnepéhez kapcsolódó búcsújára. Már az utazás alatt imádságos lélekkel készültünk az ünnepre: közösen imádkoztunk, valamint hallhattunk a zarándoklat keresztény lelkiségéről, Vasvár történetéről és az egykori domonkos rendház múltjáról.

Vasváron dr. Zágorhidi Czigány Balázs fogadott bennünket, aki bemutatta a Domonkos Rendtörténeti Gyűjtemény gazdag és különleges anyagát. A látogatást agapé zárta, ahol Dominikaner-süteményt és domonkos mézbort is kóstolhattunk. Délután megérkezett a domonkos nővérek vezetésével Körmenről gyalogosan érkező ifjúsági zarándokcsoport is, amelynek tagjai másnapig a helyi zarándokszálláson maradtak.

Az ünnep kiemelkedő eseménye a gyalogos körmenet volt. A helyi hívek és a különböző településekről érkezett zarándokcsoportok közösen, imádkozva vonultak a szentkúti kápolnához. A szabadtéri ünnepi szentmisét dr. Szalai Gábor ezüstmisés büki plébános mutatta be a vendég papokkal és a helyi verbita atyákkal együtt. Prédikációjában Szűz Mária lelkiségére irányította figyelmünket, különösen is kiemelve engedelmességét és együttérző szeretetét.

A szép környezet és a kellemes időjárás is hozzájárult az ünnep meghitt hangulatához. A körmenet után a templomban éjszakai virrasztással folytatódott a kétnapos búcsú programja.

Zarándoklatunkról sok lelki élménnyel, új találkozásokkal és a domonkos múlt értékeinek mélyebb megismerésével térhettünk haza. Szűz Mária példája pedig arra hívott bennünket, hogy mi is nyitottabb szívvel, engedelmesen és együttérző szeretettel járjuk tovább keresztény életünk zarándokútját.

Felemelő imánk a Rózsafüzér

□ HIDVÉGI PÉTER

Arózsafüzér ima egy sajátos imádság, mely az ember áhítata, különös aktivitásának megélése, a második Isteni Személy iránt. Jézus Krisztus és szülőanyja Szűz Mária tiszteletének kinyilvánítása, olyan módon, hogy az imádat mindig Jézus Krisztusra irányul.

Azon kívül, hogy tartalmazza az imákra jellemző sajátosságokat, speciális minőségi elemeket is hordoz az ezt imádkozó emberben, mint lehetőségeket, imaértékeket. Az imamódzatok általános jellemzői mellett, – koncentráció, ráhagyatkozás, állandó figyelem – arra készítet bennünket, hogy észrevegyük az ismétlődő mondatokban az Isten imáadásának és a Mária tiszteletnek a különböző állomásait.

Az egyes titkok és a mögöttük lévő gondolatok, idézetek „gyümölcsök” mind az evangéliumok egy-egy kiemelt üzenetét hordozzák. Ima közben ezekre koncentrálunk és ezzel is a közvetített kegyelmet, „művészi módon” megélt és átélt jézusi történetekben vagyunk mi magunk is. Ez az ima az ismétlődő ciklikusságot, de mégis eltérő eseményeket egy rövid mondatban összefoglaló sajátos kifejezési mód, melyet sok esetben imameghallgatás, lelki emelkedettség kísér. A hét minden napjára beosztott „imarend” világosan mutatja Egyházunk szándékait, az ember imaéletének fejlődését és azoknak a „lelki gyümölcsöknek” a terjesztését is, melyeket célul tűztünk ki magunk elé. Megállapíthatjuk azt is, hogy mindezek teljes összhangban vannak domonkos céljainkkal, imádságos életünkkel.

AZ ÖRVENDETES RÓZSAFÜZÉR öt figyelemfelhívó üzenete a Szentlélektől való fogantatásra helyezi elsőként a hangsúlyt. Figyeljünk fel arra a körülményre, hogy nem egy véletlen fogantatás történt Jézus Krisztus esetében, egy emberi akarat, szándék biológiai lezárására, hanem a Teremtő Atya belépett a földi valóságba, mert terve volt, és van az emberekkel. Mária erre mondott igent. „Az Úr szolgálója vagyok, történjék velem szavad szerint.” (Lk.1.31, 32,38) Ezzel Mária kimondja a lényegét, amit mi is mondunk a tizedben.

• Az **első titok**: „**Akit te Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál.**” Ennek a titoknak értelemszerűen a legfőbb értéke és gyümölcse a ráhagyatkozás Istenre, mert az mindig a javunkat akarja.

• A **második titok** már a fogantatás utáni időszakot tárja elénk. Az események gyorsan követik egymást, Erzsébet és Mária találkozása is mélyebb teológiát hordoz. „Hogyan lehetséges, hogy az én Uram anyja jön hozzám?” (Lk.1.42-43) Itt már érzékeljük, hogy egy gondosan megkonstruált isteni terv készül megvalósulni. Van előzmény, mert egy ráhangoló, ráutaló Szent ember is készíti a Megváltó útját. Keresztelő Jánost méhében hordozó Erzsébet olyan kiváló emberi tulajdonságokra is rávezet bennünket, mint az önzetlen segítségnyújtás. A titok, „**Akit te Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál.**”

• A **harmadik titok** a már megszületett Kis Jézusról szól. Ez az igazi ünnep. Az egyszerűsége tanít bennünket a kedves, szerény szálláskeresésben is a Szent Család, miközben a környezet nem volt éppen barátságos. A lényeg azonban megtörtént. Az isteni szándék a maga valóságában megnyilvánult az emberek előtt. A felismerés azonban még várta magát. Sem akkor nem ismerték fel, és sokan még ma sem ismerik föl a Megváltót. (Lk.26,7) A titok kifejezi számunkra az egyszerűség erényét, mely az egész életre is iránymutató számunkra. A titok: „**Akit Te Szent Szűz, a világra szültél.**”

• A **negyedik titok** Jézus bemutatása a templomban, a szülői engedelmesség és alázat példája. A törvény szerint eljáró Család, áldozatot mutatott be a templomban és eleget tettek a kor előírásai szerinti mózesi törvényeknek. (Lk.2.22-24) Ez az engedelmesség nekünk is szól. A törvények betartása a tanítványok mindenkor kötelessége. A titok: „**Akit te Szent Szűz, a templomban bemutattál.**” Megtörtént az első lépés Jézus belépése a korabeli zsidó világba, mely elengedhetetlenül fontos volt, a későbbi működéséhez.

• Az **ötödik titok** a már gyermek Jézust tárja elénk. A templomban figyelmesen hallgatja, érdeklődve kérdezi a tanítókat, akik csodálattal figyelik értelmét és bölcsességét. (Lk:2.43,46,47) Rabbik körében ült, hallgatta és kérdezgette őket. Aki csak hallgatta csodálkozott beszédén, válaszain. Szülei meg is feledkeztek róla, hiszen három napig keresték, míg végül is a templomban megtalálták. Mi is keressük szüntelenül, vajon megtaláljuk-e? Mennyi idő kell nekünk? Vajon hol találjuk meg? „Csak a templomban” vagy az élet más színterein is? Keressük egyáltalán? Tegyük fel ezeket a kérdéseket magunkban. Jézus átvette az emberi értelem fejlődési lépéseit, s így vált később fiatal felnőttként az „Isten Báránya” az emberek bölcs tanítójává, mesterré, ahogy a tanítványok hívták. A titok: „**Akit te Szent Szűz, a templomban megtaláltál.**” Számunkra leszűrhető tanítás, Isten szenvedélyes keresése mindig eredményt hoz.

Az örömdetes rózsafüzért hétfőn és szombaton mondjuk, hogy az öröm járja át szívünket, gondolatainkat. Eljött közénk is, mai emberekhez, mert a kétezer éves történet nekünk is szól, hozzánk is eljött. Éljük át ezt a valóban örömdetes eseményt, mely megváltoztatta az emberiség életét. Gondoljunk erre, és imádkozzuk az örömdetes rózsafüzért, hogy az Istent minél többen meg is találják, önmagukban és másokban is.

A VILÁGOSSÁG RÓZSAFÜZÉR üzenetei sorra veszik azokat az állomásokat, melyek az evangéliumok alapján nyomon követik Isten útját azokon a helyszíneken melyek a legmeghatározóbbak az ember számára.

- Az **első** a keresztség mint alapszentség. Jézus példát mutat. Neki nem is kellene elfogadnia Jánostól, aki tiltakozik is, hogy megkeresztelje Jézust, de Ő nem enged. Megkereszteli János, és ezzel alkalom nyílik Isten lelkének sajátos megnyilvánulására a hangra, „ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” (Mt.3.16-17) A keresztséggel kapjuk hit-életünk indítását és a bűnbánatot, vele együtt a megújulást is, ennek a titoknak a lelki gyümölcsét. **„Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett.”** Ezen elmélkedjünk a világosság rózsafüzér első tizede kapcsán.

- A **második titok** tovább vezeti az imádkozót. A kánai menyegzőn az isteni erő jelenik meg. Nincs lehetetlen Jézus számára. Aki kér, annak adatik, és aki bajba kerül segítségre találhat. Döntő mozzanat Mária fellépése a jelenetben. Amikor ki-derül, a menyegzőn, hogy elfogyott a bor Mária szól az embereknek: bármit mond nektek, tegyétek meg”....és megtették. A víz borrá lett. (Jn:2.3-5.9) A titok tartalma is erre utal: **„Aki kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét.”** Az együttérzés, segítő szándék jelenik meg Jézusban. Jelzi számunkra is ezt várhatjuk tőle ma is, ha nem is a menyegzőn tapasztaltak megisméltését, de az együtt érző szeretetet, segítőkézséget mindenképpen. Akkor is, ha nem pont úgy és azt kapjuk tőle, mint amit elvártunk volna. Másik üzenete ennek a jelenetnek számunkra, hogy ezt a segítő támogató hozzáállást kell tanúsítanunk nekünk is embertársainkkal kapcsolatban. Segíteni, ahol tudunk! Ennek megfelelően a titok gyümölcse, az együttérzés, segítés közbenjárás az emberekért.

- A **harmadik titok**, **„Aki meghirdette Isten országát.”** A bűnbánat tartásra buzdítja az imádkozó embereket. A bűnbánat tartására és Isten országának hirdetésére buzdít. **„Higgyetek az evangéliumban.”** (Mk:1.14-15) Isten ígéjének hallgatása mindig képes valami újat adni az embernek. Új szempontokat az élet nehézségeinek megértéséhez, megoldásához. A jobbító szándék Jézusban mindig tetten érhető. Ezt a szellemiséget vegyük át tőle mi is! Domonkos feladat! A titok gyümölcse: Isten ígéjének hallgatása!

- A **negyedik titok** a Tábor hegyi eseményekhez kapcsolódik. Isten imádása jó az embernek. Nem csak azért, mert az Isten jó hozzánk, hanem azért is mert ezáltal mi embereknek is jót teszünk Ővele és általa. Amikor Péterrel, Jakabbal és Jánossal felmentek Jézussal egy magas hegyre, erős fénytől ragyogott az arca és ruhája is Jézusnak. Ez az elváltozás megmutatta a jelenlévőknek, és nekünk kései utódoknak, hogy miért jó Jézussal lenni. Ahogy Péter mondta „Uram, jó nekünk itt lenni.” (Mt:17.1-4) Az imádság közben mi is eljuthatunk idáig. **„Mert jó nekünk is vele lenni!** Ez az a katartikus élmény, amit el akarunk érní, nem csak az imaéletünkben, hanem minden köznapi tevékenységünk során is. Jó nekünk, ha mindig Jézussal vagyunk. Egészen másként éljük meg a napi teendőinket, a munkát, a szórakozást, minden emberi életnyilvánításunkat, ha mindig Vele vagyunk. Mindent Ővele Őáltala és Őérte teszünk. Ez az igazi megtérés, az élő hit, melyet el akarunk érní. Isten imádása ebben teljesezhet ki bennünk. A titok: **„Aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét.”** Isten imádása mindig gyümölcst terem az ember számára. Kedden és pénteken imádkozzuk.

- Az **ötödik titok** a világosság teljességét adja meg nekünk. Azt, amit csak az eucharishtiában kaphatunk meg. Jézus ebben is önmagát adja nekünk. Testét és vérét, mely maga volt a fizikai valóságában az embert megváltó áldozat. Nem csak abban az értelemben, hogy megszabadított a bűntől, hanem úgy is mint a teljesen más, új emberré válásnak a garanciáit teremti meg számunkra, amennyiben betartjuk a **„garanciális” feltételeket.** Amikor mindez a kenyér és a bor színében megvalósul, és mi befogadjuk, azt jelenti, hogy bennünk él tovább az a gondolkodás, cselekvés, amit Ő mutatott nekünk. A **titok: „Aki az eucharishtiában nekünk adta önmagát”.** Ezt kell követnünk, mert ez a szövetség vére, mely sokakért kiontatik. (Mk:14.22-24) Ez által leszünk új emberré, levette a régit, ahogy az Újszövetség is az Ószövetséget meghaladó módon viszi tovább hitünket. Ebben a titokban benne van az ember átalakulása a Szentségek által, az ima őszinte átélése Jézus Krisztus példája nyomán. **A világosság rózsafüzért csütörtöki napokon imádkozzuk.**

A FÁJDALMAS RÓZSAFÜZÉR azt a folyamatot mutatja be számunkra és írja le szemléletesen, amelyben az előbbi világosságot az embernek Jézus elhozta. Ez Jézus Krisztus szenvedéstörténete, „hágiográfiája”, mely más mint a szen-tek szenvedéstörténete. Az Istenember szenvedését, áldozatát adják át ezek a titkok az imádkozó embernek öt titokban beemelve. Ez nem hasonlítható a szentek szenvedéstörténetéhez, mert az Isten áldozatát mutatja be. Több annál, mint amit egy ember valaha is képes szenvedni.

Az **első** titokban a vérrel verítékező Jézus szenvedését imádkozzuk, éljük át. A **titok: „Aki értünk vérrel verítkezett.”** Jézus itt a szenvedő Istenember képét mutatja.

„Atyám, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd.” (Lk:22-40-42) Példát mutat alázatból, engedelmisségből minden embernek. Legyen úgy, ahogyan az Atya akarja. Imádkozzunk mi is minden kísértés idején. A fájdalmak kelyhe ránk is súlyosan nehezedik. Nem könnyű ilyenkor azt mondani, hogy az Atyánk akarata az első, a legfontosabb. A megoldás, az imádság, különösen a kísértések idején.

- **A második titok** a megostorozott Jézus szenvedését tárja elénk. **A titok: „Akit értünk megostoroztak.”** Őt, aki semmi rosszat nem tett. Mindenki jó volt, gyógyított, segített, mégis alázatosan tűrte a fájdalmakat. Még az ítélő bíró sem talált benne semmi rosszat. A nép azonban halálát követelte. A bíró nem mert szembeszállni a népharaggal. Elítélte Jézust. Milyen szenvedés várt rá! A megalázottság és a testi fájdalom együttes kínjai halmozódtak benne. Ebben a tizedben gondoljunk arra, hogy mit kellett szenvednie Jézusnak értünk. Fájdalmaink nekünk sem hiábavalók, különösen ha felajánljuk. Jézus is ezt tette.

- **A harmadik titokban** tovább fokozódik Jézus fájdalma, amikor kigúnyolva tövissel megkoronázták. „Üdvöz légy, zsidók királya.” (Mt:27.27-29) Nem értették, hogy az Ő országa nem ebből a világból van. A gúny és a megaláztatás újabb lépése ez az eljárás. Az evangéliumok alapján mégis azt mondhatjuk, ez a titok tanít nekünk valami nagyon fontosat. Azt, ami a keresztény emberszeretet leglényege, az emberszeretetet és az ellenségszeretetet, mint a megalázott szenvedő ember merőben új életfelfogását.

- **A negyedik titok** a kereszthordozás, mely annyi párhuzamra ad alkalmat a mai embernek is. Ebben is a megaláztatás súlyos terhe jelenik meg, amikor a mai szemmel szinte elképzelhetetlen megoldással a halálra ítéltnek saját magának kell a keresztet vinnie a kivégzés helyére a „koponya” helyhez. Héberül a Golgotának nevezett városon kívüli területre. (Jn.:19.16-17) Jézus itt is példát mutat. A békétűrés példáját a szenvedésben is meglátjuk benne. Kivételes emberi helytállás ez, mely már az isteni tulajdonságokat mutatja. Kiteszedik a kép, az Istenember Megváltó, önátadó önfeláldozó történelmi tettet hajt végre, **„Aki értünk a keresztet hordozta.”** A titok gyümölcse, békétűrés a szenvedésben és a végtelentürelem, önuralom.

- **Az ötödik titok** a keresztre feszítés. Jézus ezt mondja: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Ezzel válik valóra a megváltásunk. A kísérő jelenségek világosan mutatják, hogy ez, „valóban Isten Fia volt”, ahogy ezt a római százados megdöbbenve megállapította. A templomban a szentélyt elválasztó függöny széthasadása, a sötétség és a földrengés mind azt fejezik ki, amit Jézus mondott önmagáról és az Atyáról. **„Akit értünk keresztre feszítettek.”** Jézus utolsó kiáltása: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” (Lk: 23.33-34,34,44,46)

Ennek a titoknak, de az egész fájdalmas rózsafüzérnek is a legfontosabb gyümölcse a szeretetből való önfeláldozás. Imádkozzuk ezt a rózsafüzért is Jézus szenvedésére és a megváltásra emlékezve, mély átéléssel és áhítattal a köszönet és a hála őszinte kifejezésével.

A DICSŐSÉGES RÓZSAFÜZÉR mintegy megkoronázása a rózsafüzér imáknak. Bizonyos értelemben hitünk alapjaiból kiinduló, Jézus Krisztus halálát követő eseményeket, történeteket foglalja rendszerbe, imádságos formában. Ebben az imában az evangéliumokban is rögzített események fogalmazódnak meg, melyekben Szűz Máriának a szerepe vitathatatlan. Ugyanakkor az Egyház alapításának pünkösdi eseményeit is átímádkozzuk, miközben a Szent Szűznek a menybe vételét és az ehhez kapcsolódó titkot imádkozzuk.

- **Az első titok** Jézusnak a halálból való feltámadása, mint a legfontosabb esemény. **„Aki a halálból feltámadt.”** Ez a legalapvetőbb hitigazságunk. Amennyiben ez nem történik meg, hitünk sem létezne. Az angyal buzdítása: „jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! Aztán gyorsan menjete, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül.” (Mt.28.5-7) Sokan ezt nem hiszik el. Van akinek látnia kell, van, aki az írásokból tudja meg, van, aki gyanakvással fogadja és van aki nem hiszi el. Ez valóban titok, melynek gyümölcse a hit. Kell hozzá a kegyelem is, és az imádság. Ezért is imádkozzuk a rózsafüzért, hogy ezt a szükséges kegyelmet minél többen megkapják. „Aki a halálból feltámadt” hittel valljuk.

- **A második titok** „Aki a mennybe fölment”, azt a reményt adja nekünk, hogy az életünk nem ér véget a halállal. Amikor Jézus áldását adta a körülötte levőknek, eltávolodott tőlük és felvétetett a mennybe. Ekkor leborulva imádták és visszatértek Jeruzsálembe. Nagy öröm töltötte el őket és a remény árasztotta el szívüket. (Lk:24.50-52) Ez a remény azt közvetítette számukra, hogy ők is Jézus nyomába mennek majd.

- Ezt a reményt erősíti meg a **harmadik titok: „Aki nekünk a Szentlelket elküldte.”** Ennek az imába foglalása a Szentlélek megerősítő erejét adja meg mindenkor számunkra. „Zúgás támadt az égből és betöltötte az egész házat, ahol voltak. Majd lángnyelvek váltak láthatóvá, melyek széteszlottak és szálltak mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek. (Ap.Csel:2.2-4) A Szentlélekből kiáradt a szeretet és az ajándékai, melyek hét fő pontban foglalhatók össze. A bölcsesség, értelem, jó tanács, lelki erősség, tudomány, jámborság, istenfélelem. Mindezek által a Szentlélek erejével kapjuk meg azt a teljes hitet, mely, mint lehetőség számunkra rendelkezésre áll, és az életünk lelki és testi megerősítését adhatja a hívő embernek. A Szentlélek ajándékai akkor érvényesülhetnek igazán, ha rendszeres imával kérjük is ezeket az ajándékokat, valamint átélmélkedjük, mély átéléssel az isteni dicsőség csodálatos megnyilvánulását, melyet az embernek adott.

• A negyedik titok, „Aki téged Szent Szűz a mennybe felvett” (Lk:1.45) Az Egyház kezdetektől vallotta, hogy Szűz Mária teste és lelke is felvétetett a mennybe. Így nem meglepő, hogy a dicsőséges rózsafüzérben is helyet kapott ez a titok. Nem tudjuk sem a módot sem az időt, de számos körülmény arra utal, hogy ez megtörtént. Számunkra az a legfontosabb, hogy imádkozzunk Szűz Máriához, különböző módozatokban, mert egyik legfontosabb segítőnk, Jézus Édesanyja. Nála is láthatjuk, hogy a földi halál után jön valaminek a kezdete számunkra. „Boldog, aki hitt abban, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.” Ezért állíthatjuk, hogy a titok gyümölcse a boldog halál kegyelme.

• Az ötödik titok a dicsőséges rózsafüzérben szintén a Szent Szűzre vonatkozó dicsőséget fejez ki. „Aki téged Szent Szűz a mennyben megkoronázott.” (Jel.12.1) Ez egyben azt is jelentette, hogy érdemei és töretlen hite alapján az Atya különleges tisztelettel illette meg Szűz Máriát, melyet az Egyház is követ és imádságban tiszteli Őt. „Egy nagy jel tűnt fel a mennyben: egy asszony, öltözte a Nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona.” (Jel.12.1) Ez a jel felhívás az embernek, bízzuk magunkat Máriára, mert szeretete, anyai gondoskodása kiterjed ma is minden emberre. Ezért imádkozzuk kitartóan a rózsafüzért, mert Jézus Krisztus Édesanyja mindnyájunk anyja is lett. Közbenjárása tetten érhető és bizonyítható a történelemben és a mai világban egyaránt. Bízzuk Máriára magunkat. A dicsőséges rózsafüzért szerdán és vasárnap imádkozzuk.

A rózsafüzér imádság a gyakorló keresztény életünk részévé vált az évszázadok folyamán. Napjainkban is gyakran imádkozzuk, és gyümölcseit érzékeljük ünnepi alkalmakkor és a köznap életünkben is egyaránt. Az Isten imádságának és a Mária tiszteletnek egy sajátos megnyilvánulása rejlik a titkokban és az ezt imádkozó emberekben. Élünk vele, nem sajnálva az időt, mert az így szerzett gyümölcseink nem romlanak el, hanem megmaradnak örökre a szív legmélyebb titkaiban.

Novíciusok Cork-ban

DOMONKOSOK.HU

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, szeptember 14-én három magyar jelölt öltötte magára Szent Domonkos Rendjének habitusát Corkban, és ezzel megkezdte egyéves novíciátusát. A három magyar fiatal két írtársukkal együtt lépett a rendi élet új szakaszába.

A magyar testvérek egyéves jelöltséget követően, amelyet a magyarországi domonkos rendházakban töltöttek, érkeztek Írországra. A beöltözésre ünnepi szentmise keretében került sor a domonkos testvérek, valamint a novíciusok családtagjai és hozzátartozói jelenlétében. John Harris OP, ír tartományfőnök homíliájában kiemelte, hogy a szerzetesi habitus az Istennek szentelt élet látható jele. Felöltése nem csupán egy új ruházat felvételét jelenti, hanem annak a meghívásnak a vállalását is, hogy a szerzetes egyre teljesebben élje meg keresztségi kegyelmét és Krisztushoz tartozását. Hangsúlyozta, hogy a domonkos életben az Istennek odaadott életet különösen is a stúdium, a prédikáció és a közösségi élet határozza meg. A novíciátus esztendeje arra ad lehetőséget, hogy az új testvérek mindezt egyre mélyebben megismerjék és a mindennapokban is megtapasztalják.

Andrzej Kostecki OP magyar vikárius köszöntésében örömet fejezte ki, hogy három új testvér csatlakozik a magyar domonkos közösséghez. A beöltözéssel új rendi nevet is kaptak: ezentúl István testvér, Pál testvér és Jácint testvér néven folytatják útjukat Szent Domonkos családjában. Szívből jövő köszöntését Andrzej atya egy egyszerű, de sokatmondó mondattal zárta, emlékeztetve az új novíciusokat arra is, hogy bár képzésük most Írországra folytatódik, közösségük otthon is várja őket: „Magyarország visszavár benneteket!”

A szentmisét követően az ünneplés közös agapéval folytatódott, ahol a testvérek és a családtagok együtt ünnepelhetek tovább, hálát adva az új hivatásokért, gratulálva az új novíciusoknak, és Isten áldását kérve István, Pál és Jácint testvér novíciusi évére.

Külön öröm és reményteli jel a magyar domonkos közösség számára, hogy jelenleg több fiatal testvér is a rendi képzés különböző szakaszaiban jár. A három új novícius mellett Ágoston testvér is Írországra él, aki első fogadalmát követően a dublini rendházban kezdi meg filozófiai és teológiai tanulmányait. Attila testvér pedig a bécsi domonkos rendházban folytat doktori képzést.

Hálát adunk ezekért a hivatásokért, és imádságban kísérjük testvéreinket kérve az aratás Urát, hogy továbbra is ajándékozza meg közösségünket olyan fiatalokkal, akik bátran meghallják és követik hívását Szent Domonkos útján.

Váci Mihály: Ave Maria

Csak gondolkodok Reád: – agyam fagyos tekervényei
mint neoncsövek, felderengnek
reszketeg piros fényével szeliden izzó
betlehemi nevednek.

Csak álmodom Rólad, ahogy a befagyott tavak
álmodhatnak az égről,
s derengsz Te bennem, mint az égmerengés
a jégalatti mélyből.

Csak álmodom Rólad – ahogy a sápadt hómezők alatt
a behegedt barázdák,

susogsz bennem örökkön, ahogy a fagyos rögökben
a hízelgő rozstáblák;

ahogy a leásott oszlopokban zokognak
a legallyazott lombok;

– zúzott rönk, tört hasáb vagyok: – erdőid bennem
suhogva kibontod!

Neved forró áhítata lehervadna itt e lucskos
hideg közönyben,
mint halk imák a sárba csuklanak
a tipró körmenetben.

Ki érezné meg itt
azt a bölcső-meleg mennyet,
amelynek enyhe üde neved imádkozva
engemet elmelenget.

Ki értené meg itt e hótól-fuldokló,
elkéült arcú télben

neved tavaszi szeleit, melyek májust
tartanak bennem ébren.

Hogyan is hangzana e fagyvijjogásban
ez a pacsirta-sírás?

recsegő jégmezők fölött hogy suhoghatna
neved – e virágnylás?

Ki értené nevednek dallamát,
s dallamtalan zenéjét,

örök-zsongását, kagyló-búgását,
harangkehely-remegését,

gordonka hízelgését, s hegedű-ujjongását
ezüst-röptű nevednek,

orgona-futamait, amellyel – nagy dallam!
Szerelem, kereslek!

Mária! – jászlak meleg aljára vetett
kisdéd-kori ágyak!

Jézusi gyermekkor, mikor még hittem, hogy reám,
mint messiásra – várnak.

Mária! – esték gyapjas nyája tolong
a térdeimnél;

aranyat, tömjént kínál az éj, s bánata
arcomon könnyű tömjén.

Mária! – ez a szó felkelti bennem a sírást:
– nem e tájon születtem!

Ó, üljél szelíd öszvér hátára, – menekülj,
ó, vigyél innen engem!

Mária! – valami betlehemi szelídségű emlék
az én örök sírásom!

Egy csillag sajog bennem pirosan, s suhog
félszárnyú örök karácsony!

Mária! – énbennem keserű pásztorok indulnak
e szóra s otthagyják a nyáját;
torkomon örökös a meghatódottság, mellyel
kalaplevéve csodát várnak.

Mária! – zokogó ária, templomi dallam,
Ave Mária, zsoltár,

Énekek Éneke! – halk kórus, botló gyermekkoromban
már bennem dudoltál!

Mária! – dallam, ki tudja, honnan száll
s honnan kél, milyen hűrről!

Csak én tudom, hogy miről énekel, milyen
szemet homályosító búról.

Mária! – verdesnek arcom körül
e hangok, mint a lepkék,
s ha hallgatok, akkor is szárnyuk
hímpora lep még.

Ha hallgatok is,
– én örökké neved
susogó rozstáblájában alszom,
ha alszom is – neved búzavirágzása
szenteli arannyal arcom.

